

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/362/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215208738
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1215208738.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Maria Dubaňa a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a JUDr. Alexandry Hanusovej v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovaným: 1/ E. Q., V. X, K., t.č. C. L. F.. XX, P., M. P., 2/ Mgr. M. C., O. X, K. O. K., zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Belicom, M.R. Štefánika 36, Martin, o zaplatenie 5.493,71 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 15C/200/2015-198, zo dňa 27.5.2016, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanej 2/ plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti žaloby o zaplatenie 2.184,04 eura s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 10.6.2011 do zaplatenia zastavil; žalobcovi vrátil krátený súdny poplatok z čiastočného späťvzatia žaloby 124,30 eura. Žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 3.309,67 eura; žalovanému 1/ s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 21.6.2011 do zaplatenia, žalovanej 2/ s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 18.6.2011 do zaplatenia, náhradu iných trov konania 40,65 eura a náhradu trov právneho zastúpenia 146,75 eura na účet právneho zástupcu žalobcu. Vo zvyšku žalobu zamietol. V odôvodnení uviedol, že pôvodný žalobca VÚB, a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava (ďalej len „VÚB, a.s.“) sa žalobou doručenou súdu 8.4.2014 domáhal proti žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia 5.493,71 eura s prísl. a náhrady trov konania.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie mal vo vzťahu ku skutkovému stavu za preukázané, že VÚB, a.s. ako veriteľ uzavrel so žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi písomnú Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovaným 1/ a 2/ spotrebný úver 200.000,- Sk (od 1.1. 2009 suma 6.638,78 eura). Žalovaní 1/ a 2/ sa zaviazali v úverovej zmluve splatiť úver a náklady spojené so spotrebným úverom formou 84 mesačných splátok, vo výške mesačnej splátky 3.566,98,- Sk (od 1.1.2009 suma 118,40 eura), so splatnosťou prvej splátky 25.12.2008 a poslednej 25.11.2015. Obsahom úverovej zmluvy bola dohodnutá ročná úroková sadzba 10,9 %, ročná percentuálna miera nákladov 12,78 % a poplatok za poskytnutie úveru 4.000,- Sk. Budúca hodnota spotrebného úveru bola 295.394,38,- Sk (9.805,30 eura), z toho istina 200.000,- Sk (6.638,78 eura) a úroky s poplatkami 95.394,38,- Sk (3.166,51 eura). Neoddeliteľnou súčasťou uzavretej úverovej zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. na poskytnutie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom (ďalej len „VOP“) platné a účinné 1.1.2008.

3. Súd prvej inštancie v nadväznosti na uvedené uviedol, že predmetná úverová zmluva, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, neobsahuje jednu z podstatných zákonných náležitostí uvedenú v § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z., a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov; žalovaní 1/ a 2/ sú povinní vrátiť žalobcovi (postupník) iba sumu poskytnutej istiny úveru. V tejto súvislosti uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ z istiny úveru 6.638,78 eura splatili 3.329,11 eura, zostávala tak neuhradená istina úveru 3.309,67 eura (6.638,78 eura - 3.329,11 eura). Na uvedenom základe s poukazom na § 261 ods. 3 písm. d), § 369 ods. 1, § 497, § 499, § 502 ods. 1, § 503, § 504, § 506 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, § 2 ods. 1 písm. a), § 2 ods. 1 písm. b), § 4 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, ods. 2 a § 563 Občianskeho zákonníka rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne (solidárni dlžníci) 3.309,67 eura, ktorá pohľadávka zostala predmetom sporu po čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom, a ktorú pohľadávku žalovaná 2/ uznala počas konania čo do základu aj čo do výšky.

4. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že predmetná úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, mal žalobca nárok domáhať sa proti žalovaným zaplata úrokov z omeškania s plnením peňažného dlhu v súlade s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, v znení účinnom od 15.1.2009, odkazujúcim na ustanovenia § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 od 1.1.2009; t.j. 9 % ročne. Pri počiatku omeškania s plnením peňažného dlhu vychádzal v súlade s § 563 Občianskeho zákonníka z výzvy veriteľa (9.6.2011) k splateniu celého zostatku úveru adresovanej žalovaným 1/ a 2/ a v nej určeného času na plnenie (do 7 dní od podania listovej zásielky s výzvou na poštovú prepravu). Podotkol, že výzva adresovaná žalovanému 1/ bola podaná na poštovú prepravu 13.6.2011, pohľadávka sa stala splatnou 20.6.2011 a dňom 21.6.2011 sa žalovaný 1/ dostal do omeškania s plnením nesplatennej istiny úveru. Výzva adresovaná žalovanej 2/ bola podaná na poštovú prepravu 10.6.2011, pohľadávka sa stala splatnou 17.6.2011 a dňom 18.6.2011 sa žalovaná 2/ dostala do omeškania s plnením nesplatennej istiny úveru. Súd prvej inštancie preto uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 3.309,67 eura vo výške 9,25 % ročne od 21.6.2011 do zaplata, a žalovanej 2/ od 18.6.2011 do zaplata a žalobu vo zvyšku úrokov z omeškania s plnením peňažného dlhu ako nedôvodnú zamietol. O vrátení kráteného súdneho poplatku z čiastočného späťvzatia žaloby žalobcovi rozhodol v súlade s § 11 ods. 3, ods. 4, ods. 6 písm. b) zákona č. 71/1992 Zb. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2, § 146 ods. 2, § 149 ods. 1, § 151 ods. 1, § 151 ods. 8 O.s.p. a žalobcovi priznal náhradu iných trov konania 40,65 eura a náhradu trov právneho zastúpenia 146,75 eura.

5. Proti vyhovujúcej časti rozsudku vo výroku o uložení povinnosti žalovanej 2/ platiť 9,25 % úrok z omeškania ročne zo sumy 3.309,67 eura od 18.6.2011 do zaplata, podala žalovaná 2/ odvolanie a žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a žalobu zamietnuť. Uviedla, že žalobca sa výzvou z 9.6.2011 domáhal predčasného splata úveru spolu s poplatkami a úrokmi z úveru t.j. pohľadávky odlišnej od pohľadávky, s ktorou má byť podľa napadnutého rozhodnutia v omeškani. V zmysle napádaného rozhodnutia je v omeškani výlučne s úhradou istiny, t.j. inej sumy než sumy uvedenej vo výzve žalobcu z 9.6.2011, ktorá znela na 9.805,30 eura. Vzhľadom na to, že je v postavení spotrebiteľa mala za to, že nie je od nej možné spravodlivo požadovať, aby sa jej omeškani datovalo od výzvy na úhradu pohľadávky s nesprávne uvedenými údajmi o výške a nesprávne uvedenými právnymi titulmi. Z napadnutého rozsudku navyše ani nie je zrejmé z akej sumy istiny sa má počítať 9,25 % úrok z omeškania, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť rozsudku v napadnutej časti.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Mal za to, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s otázkou začiatku omeškania žalovanej 2/. V tejto súvislosti poukázal na VOP, s ktorými žalovaní vyslovili súhlas a ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, zo dňa 9.11.2016); poukázal na čl. VII VOP. Ďalej uviedol, že výzva z 9.6.2011 na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom bola podaná na poštovú prepravu 10.6.2011, ako je uvedené na predloženej obálke. Žalovaná 2/ si zásielku neprevzala a vrátila sa jeho právnenmu predchodcovi (VÚB, a.s.) ako „adresát neznámy“. t.j. ako nedoručiteľná. Vzhľadom na čl. VII VOP sa zásielka považovala za doručení dňom podania zásielky. Žalovanej 2/ bola poskytnutá lehota 7 dní odo dňa doručenia výzvy, a preto sa žalovaná 2/ do omeškania dostala deň po splatnosti zostatku úveru 17.10.2016, t.j. v omeškani bola od 18.6.2011.

7. Žalovaná 2/ vo svojom stanovisku k vyjadreniu žalobcu k jej odvolaniu uviedla, že žiadne skutočnosti prezentované žalobcom nie sú právne ani skutkovo spôsobilé znížiť alebo spochybníť dôvodnosť jej argumentov. Žalobcom poukazovaný rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015, zo dňa 9.11.2016 je nepoužiteľný, nakoľko nie je právne záväzný a najmä bol vydaný po napadnutom rozsudku, čiže odvolací súd ho v rámci svojej prieskumnej právomoci nemôže použiť a vyhodnotiť v jej neprospech, ktorá je navyše chránená ako spotrebiteľka. Na záver zopakovala argumentáciu uvedenú v odvolaní.

8. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“), preskúmal rozsudok v napadnutej časti, prejednal odvolanie žalovanej 2/ bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti je vo výroku vecne správny (§ 387 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok verejne vyhlásil dňa 25.1.2018 (§ 219 ods. 3 C.s.p.).

9. Pretože odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku v napadnutej časti, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

10. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka účinného v čase od 1.1.2011 do 29.6.2011, sa touto časťou zákona spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

11. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného od 1.1.2011 do 29.6.2011, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

12. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.7.2010 do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Podľa čl. VII VOP prvá a tretia veta, ak veriteľ poštou doručuje výzvu na zaplatenie zostatku úveru spolu so splatným príslušenstvom, robí tak doporučenou zásielkou do vlastných rúk na poslednú známu adresu dlžníka. Tieto písomnosti sa považujú za doručené aj vtedy, ak sa zásielka vráti veriteľovi ako nedoručiteľná, a to dňom podania zásielky.

14. Podľa čl. VI VOP doručením výzvy veriteľa na splatenie zostatku úveru spolu so splatným príslušenstvom je dlžník povinný vrátiť peňažné prostriedky poskytnuté veriteľom z dôvodu tohto úveru vrátane splatného príslušenstva v lehote určenej v písomnej výzve banky.

15. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

16. Vo vzťahu k podstatným tvrdeniam žalovanej 2/ v odvolaní (ktoré v súhrne spochybňujú vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti, nakoľko má vychádzať z nesprávneho právneho posúdenia veci pri nesprávnych skutkových zisteniach), s ktorými sa odvolací súd musí v odôvodnení vysporiadať (§ 387 ods. 3 C.s.p.) hodno podotknúť, že ide v celom rozsahu o nedôvodnú argumentáciu a to s poukazom na správne vyhodnotenie skutkových a právnych okolností vedúcich k zaviazaniu žalovanej 2/ na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 3.309,67 eura vo výške 9,25 % od 18.6.2011 do zaplatenia žalobcovi. Súd prvej inštancie v preskúmvanej veci totiž vykonal náležité dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti žaloby (týkajúcej sa napadnutej časti rozsudku), ako aj na relevantnosť tvrdení žalovanej 2/ z hľadiska skutočností uvádzaných na svoju obranu; vykonaným dokazovaním dospel k riadnemu zisteniu skutkového stavu, že VÚB, a.s. ako veriteľ (pôvodný žalobca) uzavrel so žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi

písomnú úverovú zmluvu, pričom žalovaní 1/ a 2/ z istiny úveru 6.638,78 eura splatili 3.329,11 eura; zostávala tak neuhradená istina úveru 3.309,67 eura (posúdenie súdu prvej inštancie, že predmetný úver bol bez úrokov a poplatkov nebolo napadnuté odvolaním). V tejto súvislosti súd prvej inštancie tiež správne zistil, že výzva (na zaplatenie zostatku úveru vrátane istiny) adresovaná žalovanej 2/ bola podaná na poštovú prepravu 10.6.2011, t.j. pohľadávka sa stala splatnou 17.6.2011 a dňom 18.6.2011 sa žalovaná 2/ dostala do omeškania s plnením nesplatenej istiny úveru.

17. Zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 ods. 1 C.s.p. súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe vyvodil aj správny právny záver o dôvodnosti žalobcom uplatňovaného nároku voči žalovanej 2/ na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 3.309,67 eura vo výške 9,25 % od 18.6.2011 do zaplatenia. Svoje dôvody vedúce k vyhovneniu žaloby, keď mal za to, že žalobca má nárok domáhať sa proti žalovanej 2/ zaplatenia úrokov z omeškania s plnením peňažného dlhu podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, v znení účinnom od 15.1.2009, odkazujúcim na § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. od 1.1.2009, t.j. 9,25 % ročne, aj riadne v súlade s § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil. Nemohli preto obstať námietky žalovanej 2/ o nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti. Hodno zdôrazniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, čomu zodpovedá odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

18. Odvolací súd napokon na zdôraznenie správnosti rozsudku (v jeho odvolaní napadnutej časti) v názorovej zhode so súdom prvej inštancie podotýka, že žalovaná 2/ sa do omeškania s peňažným dlhom dostala tým, že ani na výzvu veriteľa VÚB, a.s. (pôvodného žalobcu) z 9.6.2011, podanej na poštovú prepravu 10.6.2011, neuhradila istinu úveru 3.309,67 eura. V zmysle predmetnej výzvy mala na zaplatenie svojho peňažného záväzku určenú lehotu 7 dní, pričom v zmysle čl. VI VOP bola po doručení výzvy povinná zvyšnú časť úveru uhradiť v lehote určenej veriteľom (§ 563 Občianskeho zákonníka); výzva jej bola v zmysle čl. VI VOP doručená momentom podania zásielky, nakoľko išlo o tzv. nedoručiteľnú zásielku. Vzhľadom na to, že žalovaná 2/ neuhradila svoj peňažný záväzok ani do skončenia uvedenej lehoty na plnenie, dostala sa tak 18.6.2011 do omeškania. Na uvedenom základe súd prvej inštancie dôvodne žalovanú 2/ zaviazal na náhradu úrokov z omeškania vo výške 9,25 % zo sumy 3.309,67 eura od 18.6.2011 do zaplatenia (s poukazom na § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného v čase omeškania žalovanej 2/ so splatením jej peňažného záväzku 18.6.2011). Výška úrokov z omeškania bola v danom čase o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. k 18.6.2011 bola vo výške 9,25 % ročne, ako správne dovodil súd prvej inštancie (1,25 % + 8 % = 9,25 %).

19. S poukazom na vyššie uvedené právne závery, neboli skutočnosti uvádzané žalovanou 2/, že pôvodný žalobca VÚB, a.s. pri výzve na zaplatenie zostatku úveru špecifikoval svoju pohľadávku vrátane úrokov a poplatkov z úveru (ktoré mu neskôr súdom prvej inštancie neboli priznané), čo je podľa jej názoru v spotrebiteľských vzťahoch neprípustné, ďalej spôsobilé zmeniť správnosť záverov napadnutého rozsudku, na ktorých založil svoje rozhodnutie; v tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že pôvodný žalobca si uplatňoval iba svoj nárok vyplývajúci mu z úverovej zmluvy spolu s príslušenstvom. Samotná skutočnosť, že mu ním uplatňovaný nárok nebol priznaný v plnej výške (t.j. vrátane úrokov a poplatkov z úveru) nesvedčí o takom konaní pôvodného žalobcu, ktoré by žalovanú 2/ poškodzovalo ako spotrebiteľku a vyžadovalo by si zásah v zmysle ochrany spotrebiteľov. Aj v prípade, ak by uvedené konanie pôvodného žalobcu bolo kvalifikované ako nekalá obchodná praktika, klamlivé konanie, klamlivé opomenutie, či agresívna obchodná praktika v zmysle § 7, § 8, § 9 zákona č. 250/2007 Z.z. (o čo v prejednávanom prípade zjavne nejde) nemalo by to žiaden vplyv na zákonný nárok žalobcu na úrok z omeškania s vrátením nesplatenej istiny 3.309,67 eura; preukázanie porušenia uvedených povinností by potenciálne mohlo mať vplyv na nárok spotrebiteľa na finančné zadostučinenie, prípadne by vznikol dôvod na uloženie správnej sankcie, v žiadnom prípade by to však nemalo vplyv na žalobcom uplatňovaný nárok na úroky z omeškania.

20. Keďže žalovaná 2/ v podanom odvolaní ďalej neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázala nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd ostatné tvrdenia uvádzané v odvolaní

nepovažoval za podstatné, t.j. také, ktoré by svojou relevanciou aj v prípade preukázania boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal proti žalovanej 2/ plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mal vo veci plný úspech.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).